

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra VENUS ET DRAMATISK DIGT (1841)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN, 1909, s. 234. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207705260832/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Det stolte Bryst til Kjærlighed at tvinge;
 At du for Eros reent er bleven blind,
 Saa ingen Skjønhed mere dig henrykker,
 Saa selv et Eventyr, som det idag,
 Ei meer til Liv og Lyst dit Hjerte vækker.

ACTÆON sætter sig igjen under Træet.
 Ja, Meleager, du har Ret; jeg syg er.

MELEAGER.
 Hvad er din Sygdom? Lægedom jeg søger.

ACTÆON. Men hvis Forbandelsen, der hviler paa mig,
 Mig tilfaldt som en Arv nu fra min Slægt?

MELEAGER.
 Hvad mener du?

ACTÆON. Var ei det Guders Vrede,
 Der alt min Bedstefader Kadmos traf,
 Da han landflygtig vandred om i Verden?
 Selv det, som syntes Lykke, hans Formæling
 Med Aphrodites rigt udstyr'de Datter,
 Blev for hans Afkom kun til Qval, thi Arven,
 Den høie Skjønhed, Undergang dem bragte.
 Hvad rædsom Død traf ei min Moders Søstre?
 Semele brændtes op af Gudens Ild;
 Agave sønderrev sin egen Søn
 I Raseri, for hun for Staalet blødte;
 Ino fra Klippen styrtd sig i Havet
 Og drog i Døden med sit unge Børn;
 Min Moder ene spared Skjæbnens Vrede —
 Dog end er hendes Søn ei i sin Grav.

MELEAGER.
 I Sindet er din Sygdom. Tro mig, Herre!
 Du læges vil naar Eensomhed du flyer;
 Naar atter du til Sang Pocalen griber,
 Naar atter i de muntre Qvinders Selskab
 Du drikker Nectar af en Purpurmund.

ACTÆON. Din Nectar er mig Død. Den Eensomhed,
 Der dig er saa forhadet, er mig saa sød,
 At jeg en Pill dig kunde sende — gaa!

MELEAGER.
 Jeg gaaer — men see!

ACTÆON. Hvad er der?

MELEAGER. El Besøgl
 Din Søsterdatter Lyda, hveen imorges
 Et Ilbud kaldte hjem igjen til Elis.

ACTÆON. Hun ud af Karmen staaer og gaaer fra Følget

MELEAGER.
 En deilig Fige, skjøndt endnu et Børn.